

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 24. septembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Osobné údaje – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov – Smernica 95/46/ES – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Internetové vyhľadávače – Spracúvanie údajov nachádzajúcich sa na webových stránkach – Územná pôsobnosť práva na odstránenie odkazov“

Vec C-507/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 19. júla 2017 a doručený Súdnemu dvoru 21. augusta 2017, ktorý súvisí s konaním:

Google LLC, právny nástupca Google Inc.,

proti

Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL),

za účasti:

Wikimedia Foundation Inc.,

Fondation pour la liberté de la presse,

Microsoft Corp.,

Reporters Committee for Freedom of the Press a i.,

Article 19 a i.,

Internet Freedom Foundation a i.,

Défenseur des droits,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Arabadžiev, E. Regan, T. von Danwitz, C. Toader a F. Biltgen, sudcovia M. Ilešič (spravodajca), L. Bay Larsen, M. Safjan, D. Šváby, C. G. Fernlund, C. Vajda a S. Rodin,

generálny advokát: M. Szpunar,

* Jazyk konania: francúzština.

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. septembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Google LLC, v zastúpení: P. Spinosi, Y. Pelosi a W. Maxwell, avocats,
- Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL), v zastúpení: I. Falque-Pierrotin, J. Lessi a G. Le Grand, splnomocnení zástupcovia,
- Wikimedia Foundation Inc., v zastúpení: C. Rameix-Seguín, avocate,
- Fondation pour la liberté de la presse, v zastúpení: T. Haas, avocat,
- Microsoft Corp., v zastúpení: E. Piwnica, avocat,
- Reporters Committee for Freedom of the Press a i., v zastúpení: F. Louis, avocat, H.-G. Kamann, C. Schwedler a M. Braun, Rechtsanwältin,
- Article 19 a i., v zastúpení: G. Tapie, avocat, G. Facenna, QC, a E. Metcalfe, barrister,
- Internet Freedom Foundation a i., v zastúpení: T. Haas, avocat,
- Défenseur des droits, v zastúpení: J. Toubon, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, R. Coesme, E. de Moustier a S. Ghiandoni, splnomocnení zástupcovia,
- Írsko, v zastúpení: M. Browne, G. Hodge, J. Quaney a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Gray, BL,
- helénska vláda, v zastúpení: E.-M. Mamouna, G. Papadaki, E. Zisi a S. Papaioannou, splnomocnené zástupkyne,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci R. Guizzi, avvocato dello Stato,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard a G. Kunnert, splnomocnení zástupcovia,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, M. Pawlicka a J. Sawicka, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Buchet, H. Kranenborg a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. januára 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Google LLC, právnou nástupkyňou spoločnosti Google Inc., a Commission nationale de l'informatique et des libertés (Národná komisia pre informačné technológie a občianske slobody) (CNIL) (Francúzsko) vo veci sankcie vo výške 100 000 eur, ktorú táto komisia uložila spoločnosti Google z dôvodu, že táto spoločnosť odmietla v rámci vyhovenia žiadosti o odstránenie odkazov uplatniť toto odstránenie na všetky koncovky doménového mena svojho vyhľadávača.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 95/46

- 3 Podľa článku 1 smernice 95/46 je cieľom tejto smernice chrániť základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov, ako aj odstraňovať prekážky voľného pohybu týchto údajov.

- 4 Odôvodnenia 2, 7, 10, 18, 20 a 37 smernice 95/46 stanovujú:

„(2) keďže systémy spracovania údajov sú určené na to, aby slúžili človeku; keďže tieto systémy musia, nech je akákoľvek štátna príslušnosť fyzických osôb a ich bydlisko, rešpektovať ich základné práva a slobody, najmä právo na súkromie, a prispievať k... blahobytu jednotlivcov;

...

(7) keďže rozdiel v úrovni ochrany osobných práv a slobôd, najmä práva na súkromie, vzhľadom na spracovanie osobných údajov poskytovaných v členských štátoch môže zabrániť prenosu týchto údajov z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu; keďže, tento rozdiel preto môže vytvárať prekážky vo vykonávaní množstva hospodárskych činností na úrovni spoločenstva, ...

...

(10) keďže cieľom vnútroštátnych právnych predpisov o spracovaní osobných údajov je chrániť základné práva a slobody, najmä právo na súkromie, čo sa rešpektuje tak v článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd [, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950], ako aj vo všeobecných zásadách práva spoločenstva; keďže z toho dôvodu aproximáci[a] týchto právnych predpisov nesmie mať za následok zníženie ochrany, ktorú poskytujú, ale naopak musí sa snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v spoločenstve;

...

(18) keďže, aby sa zabezpečilo, že jednotlivci nebudú zbavení ochrany, na ktorú majú nárok podľa tejto smernice, bude sa musieť každé spracovanie osobných údajov v spoločenstve vykonávať v súlade s právom jedného z členských štátov; ...

...

(20) keďže skutočnosť, že spracovanie údajov vykonáva osoba ustanovená v tretej krajine, nesmie byť na prekážku ochrane jednotlivcov, uvedenej v tejto smernici; keďže v týchto prípadoch by sa malo spracovanie riadiť právom členského štátu, v ktorom sú umiestnené používané prostriedky, a mali by existovať záruky, ktoré zabezpečia, že v praxi sa budú dodržiavať práva a záväzky, uvedené v tejto smernici;

...

(37) keďže spracovanie osobných údajov na účely žurnalistiky alebo na účely literárneho alebo umeleckého stvárnenia, najmä v audiovizuálnej oblasti, by malo oprávňovať k výnimkám z požiadaviek vyplývajúcich z určitých nariadení tejto smernice do tej miery, ako je to nutné pre zladenie základných práv jednotlivcov so slobodou informácií a najmä s právom získavať a odovzdávať informácie, ako to zaručuje najmä článok 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; keďže členské štáty by preto mali stanoviť výnimky a odchýlky nutné pre rovnováhu medzi základnými právami, pokiaľ ide o všeobecné opatrenia k zákonnosti spracovania údajov, opatrenia na prenos údajov do tretích krajín a kompetenciu dozorného úradu; keďže nemalo by to viesť členské štáty k tomu, aby určovali výnimky z opatrení na zaistenie bezpečnosti spracovania; ...“

5 Článok 2 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (‚údajového subjektu‘) [(‚dotknutej osoby‘) – *neoficiálny preklad*];
...

b) ‚spracovanie osobných údajov‘ (‚spracovanie‘) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom [, prenos – *neoficiálny preklad*], šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;

...

d) ‚kontrolór‘ [, ‚prevádzkovateľ‘ – *neoficiálny preklad*] znamená fyzickú alebo právnickú osobu, verejný orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý sám, alebo v spojení s inými, určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov; ...

...“

6 Článok 4 uvedenej smernice s názvom „Uplatniteľnosť vnútroštátneho práva“ stanovuje:

„1. Každý členský štát uplatňuje vnútroštátne ustanovenia, ktoré prijme na základe tejto smernice, na spracovanie osobných údajov tam, kde:

a) sa spracovanie vykonáva v kontexte činností ustanovenia [‚prevádzkarne – *neoficiálny preklad*] kontrolóra [‚prevádzkovateľa – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu; keď je tá istá inštitúcia, ktorá riadi spracovanie, ustanovená [keď je ten istý prevádzkovateľ usadený – *neoficiálny preklad*] na území niekoľkých členských štátov, musí prijať nevyhnutné opatrenia, aby zaistila, že každé z týchto ustanovení [každá z týchto prevádzkarní – *neoficiálny preklad*] je v súlade so záväzkami, ktoré predpisuje uplatniteľnosť vnútroštátneho práva [uplatniteľné vnútroštátne právo – *neoficiálny preklad*];

- b) ten, kto spracovanie riadi, nie je ustanovený [prevádzkovateľ nie je usadený – *neoficiálny preklad*] na území členského štátu, ale na mieste, kde sa [kde sa jeho – *neoficiálny preklad*] vnútroštátne právo uplatňuje na základe medzinárodného verejného práva;
- c) kontrolór nie je ustanovený [prevádzkovateľ nie je usadený – *neoficiálny preklad*] na území spoločenstva a na účely spracovania osobných údajov používa zariadenie, automatizované, alebo iné, umiestnené na území členského štátu, pokiaľ sa takéto zariadenie používa iba pre účely tranzitu cez územie spoločenstva.

2. Za okolností, ktoré sú uvedené v odseku 1 písm. c), kontrolór [prevádzkovateľ – *neoficiálny preklad*], musí označiť zástupcu ustanoveného na území takéhoto členského štátu, bez toho, aby boli dotknuté právne opatrenia, ktoré by mohli byť iniciované proti kontrolórovi [prevádzkovateľovi – *neoficiálny preklad*].“

- 7 Článok 9 smernice 95/46, nazvaný „Spracovanie osobných údajov a sloboda prejavu“, stanovuje:

„Členské štáty vykonajú opatrenia pre [upravia – *neoficiálny preklad*] výnimky a odchýlky z ustanovení tejto kapitoly, kapitoly IV a kapitoly VI pre spracovanie osobných údajov, vykonávané výlučne na žurnalistické účely alebo účely umeleckého alebo literárneho vyjadrenia, iba vtedy, ak sú nevyhnutné pre uvedenie práva na súkromie do súladu s nariadeniami [pravidlami – *neoficiálny preklad*], ktorými sa riadi sloboda prejavu.“

- 8 Článok 12 tejto smernice, nazvaný „Právo prístupu“, stanovuje:

„Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi [každý dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*] právo získať od kontrolóra [prevádzkovateľa – *neoficiálny preklad*]:

...

- b) ak je to vhodné úpravu, vymazanie alebo zablokovanie údajov, ktorých spracovanie nezodpovedá ustanoveniam tejto smernice, najmä z dôvodu neúplného alebo nepresného charakteru údajov;

...“

- 9 Článok 14 uvedenej smernice, nazvaný „Právo na vznesenie námietok osoby pracujúcej s údajmi [Právo dotknutej osoby na vznesenie námietok – *neoficiálny preklad*]“, stanovuje:

„Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi [dotknutej osobe právo – *neoficiálny preklad*]:

- a) aspoň v prípadoch uvedených v článku 7 písm. e) a f) kedykoľvek vzniesť námietky z nevyvrátiteľných zákonných [z vážnych a legitímnych – *neoficiálny preklad*] dôvodov týkajúcich sa jeho [jej – *neoficiálny preklad*] konkrétnej situácie proti spracovaniu údajov, ktoré sa ho [jej – *neoficiálny preklad*] týkajú, iba ak to nie je upravené inak vnútroštátnym právom [ak vnútroštátne právo nestanoví inak – *neoficiálny preklad*]. Tam, kde existuje oprávnená námietka [Ak je námietka oprávnená – *neoficiálny preklad*], nesmie spracovanie zahájené kontrolórom [prevádzkovateľom – *neoficiálny preklad*] už viac zahŕňať tieto údaje;

...“

- 10 Článok 24 smernice 95/46 s názvom „Sankcie“ stanovuje:

„Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie úplného zavedenia ustanovení tejto smernice a najmä ustanovia sankcie, ktoré sa uvalia v prípade porušenia ustanovení prijatých v súlade s touto smernicou.“

11 Článok 28 tejto smernice 95/46, nazvaný „Dozorný orgán“, uvádza:

„1. Každý členský štát zabezpečí, aby jeden a alebo viac štátnych orgánov bolo zodpovedných za monitorovanie uplatňovania ustanovení v rámci jeho územia, prijatých členskými štátmi v súlade s touto smernicou.

...

3. Každý je zabezpečený najmä [Každý dozorný orgán má najmä – *neoficiálny preklad*]:

- vyšetrovacími právomocami [vyšetrovacie právomoci – *neoficiálny preklad*], ako sú práva prístupu k údajom, tvoriacich záležitosť subjektu operácií spracovania [ktoré sú predmetom spracovania – *neoficiálny preklad*] a práva zbierať všetky nevyhnutné informácie pre plnenie jeho kontrolných povinností,
- efektívnymi právomocami intervencie [účinné intervenčné právomoci – *neoficiálny preklad*], ako sú napríklad... nariadenie zablokovania, vymazania alebo zničenia údajov, uvalenie dočasného alebo úplného zákazu na spracovanie...

...

Proti rozhodnutiam dozorného orgánu, ktoré vnesú žalobcovia, je možné odvolať sa prostredníctvom súdov [Rozhodnutia dozorného orgánu spôsobujúce ujmu možno napadnúť žalobou na súde – *neoficiálny preklad*].

4. Každý dozorný orgán si vypočuje nároky uplatňované [rozhodne o žiadosti predloženej – *neoficiálny preklad*] každou osobou alebo každou asociáciou predstavujúcou [zastupujúcou – *neoficiálny preklad*] túto osobu, týkajúce sa ochrany jeho [týkajúcej sa ochrany jej – *neoficiálny preklad*] práv a slobôd vzhľadom na spracovanie osobných údajov. Príslušná osoba je informovaná o výsledku žaloby [o výsledku vybavenia žiadosti – *neoficiálny preklad*].

...

6. Každý kontrolný [dozorný – *neoficiálny preklad*] orgán je kompetentný, bez ohľadu na príslušné vnútroštátne právo uplatniteľné na spracovanie, vykonávať na území svojho členského štátu právomoci jemu udelené v súlade s odsekom 3. Každý orgán môže byť požiadaný orgánom iného členského štátu, aby uplatnil svoje právomoci.

Dozorné orgány navzájom spolupracujú do miery, nevyhnutnej na plnenie svojich povinností, najmä výmenou všetkých užitočných informácií.

...“

Nariadenie (EÚ) 2016/679

12 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1), ktoré sa zakladá na článku 16 ZFEÚ, sa podľa svojho článku 99 ods. 2 uplatňuje od 25. mája 2018. článok 94 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje, že smernica 95/46 sa zrušuje s účinnosťou od toho istého dátumu.

13 Odôvodnenia 1, 4, 9 až 11, 13, 22 až 25 a 65 uvedeného nariadenia stanovujú:

„(1) Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva. V článku 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len ‚Charta‘) a v článku 16 ods. 1 [ZFEÚ] sa stanovuje, že každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

...

(4) Spracúvanie osobných údajov by malo byť určené na to, aby slúžilo ľudstvu. Právo na ochranu osobných údajov nie je absolútne právo; musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho funkcii v spoločnosti a musí byť vyvážené s ostatnými základnými právami, a to v súlade so zásadou proporcionality. Toto nariadenie rešpektuje všetky základné práva a dodržiava slobody a zásady uznané v Charte, ako sú zakotvené v zmluvách, najmä rešpektovanie súkromného a rodinného života..., ochrana osobných údajov, sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania, sloboda prejavu a právo na informácie, sloboda podnikania, ...

...

(9) ... smernic[i] 95/46/ES... [sa] nepodarilo... zabrániť rozdielom pri vykonávaní ochrany údajov v Únii... Rozdiely, ktoré existujú v členských štátoch, pokiaľ ide o úroveň ochrany... môžu brániť voľnému toku osobných údajov v Únii. Uvedené rozdiely preto môžu predstavovať prekážku pri vykonávaní hospodárskych činností na úrovni Únie...

(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci Únie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch. ...

(11) Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej Únie si vyžaduje posilnenie a spresnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú, ako aj zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov a zodpovedajúcich sankcií za porušenia pravidiel v členských štátoch.

...

(13) S cieľom zaručiť konzistentnú úroveň ochrany fyzických osôb v celej Únii a zabrániť rozdielom, ktoré sú prekážkou voľného pohybu osobných údajov v rámci vnútorného trhu, je potrebné prijať nariadenie, ktorým sa poskytne právna istota a transparentnosť pre hospodárske subjekty..., a ktorým sa fyzickým osobám vo všetkých členských štátoch poskytne rovnaká úroveň právne vymožiteľných práv, ktorým sa prevádzkovateľom a sprostredkovateľom uložia povinnosti a zodpovednosti, ktorým sa zabezpečí konzistentné monitorovanie spracúvania osobných údajov a ktorým sa stanovujú rovnocenné sankcie vo všetkých členských štátoch, ako aj účinná spolupráca dozorných orgánov rozličných členských štátov. Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje, aby voľný pohyb osobných údajov v rámci Únie nebol obmedzený ani zakázaný z dôvodov súvisiacich s ochranou fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov. ...

...

(22) Každé spracúvanie osobných údajov v kontexte činností prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii by sa malo vykonávať v súlade s týmto nariadením bez ohľadu na to, či sa samotné spracúvanie uskutočňuje v Únii. ...

(23) S cieľom zabezpečiť, že fyzickým osobám nebude odopretá ochrana, na ktorú majú na základe tohto nariadenia nárok, by sa toto nariadenie malo uplatňovať na spracúvanie osobných údajov dotknutých osôb nachádzajúcich sa v Únii vykonávané prevádzkovateľom alebo

sprostredkovateľom, ktorý nie je usadený v Únii, ak spracovateľské činnosti súvisia s ponukou tovaru alebo služieb týmto dotknutým osobám bez ohľadu na to, či je spojené s platbou. Aby bolo možné určiť, či takýto prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ ponúka tovar alebo služby dotknutým osobám nachádzajúcim sa v Únii, malo by sa zistiť, či je zrejmé, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ plánuje ponúkať služby dotknutým osobám v jednom alebo viacerých členských štátoch v Únii. ...

- (24) Spracúvanie osobných údajov dotknutých osôb nachádzajúcich sa v Únii prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom, ktorý nie je usadený v Únii, by tiež malo podliehať tomuto nariadeniu, keď sa týka sledovania ich správania, pokiaľ sa toto správanie uskutočňuje v Únii. Na určenie toho, či spracovateľskú činnosť možno považovať za „sledovanie správania“ dotknutej osoby, by sa malo zistiť, či sú fyzické osoby sledované na internete vrátane prípadného následného využitia technologických riešení spracúvania osobných údajov, ktoré spočívajú v profilovaní fyzickej osoby na účely prijatia rozhodnutia týkajúceho sa tejto osoby alebo na účely analýzy či predvídania osobných preferencií, správania a postojov tejto osoby.
- (25) Ak sa právo členského štátu uplatňuje na základe medzinárodného práva verejného, toto nariadenie by sa malo uplatňovať aj na prevádzkovateľa, ktorý nie je usadený v Únii, napríklad na diplomatickej misii alebo konzulárnom úrade členského štátu.

...

- (65) Dotknutá osoba by mala mať... „právo na zabudnutie“, ak uchovávanie takýchto údajov porušuje toto nariadenie alebo právo Únie či právo členského štátu vzťahujúce sa na prevádzkovateľa. ... Ďalšie uchovávanie osobných údajov by však malo byť zákonné v prípadoch, keď je potrebné na uplatnenie slobody prejavu a práva na informácie ...“

14 Článok 3 nariadenia 2016/679 s názvom „Územná pôsobnosť“ stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti prevádzky prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, a to bez ohľadu na to, či sa spracúvanie vykonáva v Únii alebo nie.

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov dotknutých osôb, ktoré sa nachádzajú v Únii, prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom, ktorý nie je usadený v Únii, pričom spracovateľská činnosť súvisí:

- a) s ponukou tovaru alebo služieb týmto dotknutým osobám v Únii bez ohľadu na to, či sa od dotknutej osoby vyžaduje platba, alebo
- b) so sledovaním ich správania, pokiaľ ide o ich správanie na území Únie.

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov prevádzkovateľom, ktorý nie je usadený v Únii, ale na mieste, kde sa na základe medzinárodného práva verejného uplatňuje právo členského štátu.“

15 Článok 4 bod 23 tohto nariadenia definuje pojem „cezhraničné spracúvanie“ takto:

„a) spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii v kontexte činností prevádzkarní prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa vo viac ako jednom členskom štáte, pričom prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ sú usadení vo viac ako jednom členskom štáte; alebo

b) spracúvanie osobných údajov, ktoré sa uskutočňuje v Únii kontexte činností jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii, ale ktoré podstatne ovplyvňuje alebo pravdepodobne podstatne ovplyvní dotknuté osoby vo viac ako jednom členskom štáte.“

16 Článok 17 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právo na vymazanie (právo ‚na zabudnutie‘)“, znie:

„1. Dotknutá osoba má tiež právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a prevádzkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu vymazať osobné údaje, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov:

- a) osobné údaje už nie sú potrebné na účely, na ktoré sa získavali alebo inak spracúvali;
- b) dotknutá osoba odvolá súhlas, na základe ktorého sa spracúvanie vykonáva, podľa článku 6 ods. 1 písm. a) alebo článku 9 ods. 2 písm. a), a ak neexistuje iný právny základ pre spracúvanie;
- c) dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 1 a neprevažujú žiadne oprávnené dôvody na spracúvanie alebo dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 2;
- d) osobné údaje sa spracúvali nezákonne;
- e) osobné údaje musia byť vymazané, aby sa splnila zákonná povinnosť podľa práva Únie alebo práva členského štátu, ktorému prevádzkovateľ podlieha;
- f) osobné údaje sa získavali v súvislosti s ponukou služieb informačnej spoločnosti podľa článku 8 ods. 1.

...

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, pokiaľ je spracúvanie potrebné:

- a) na uplatnenie práva na slobodu prejavu a na informácie;

...“

17 Článok 21 tohto istého nariadenia, nazvaný „Právo namietat“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Dotknutá osoba má právo kedykoľvek namietat z dôvodov týkajúcich sa jej konkrétnej situácie proti spracúvaniu osobných údajov, ktoré sa jej týka, ktoré je vykonávané na základe článku 6 ods. 1 písm. e) alebo f) vrátane namietania proti profilovaniu založenému na uvedených ustanoveniach. Prevádzkovateľ nesmie ďalej spracúvať osobné údaje, pokiaľ nepreukáže nevyhnutné oprávnené dôvody na spracúvanie, ktoré prevažujú nad záujmami, právami a slobodami dotknutej osoby, alebo dôvody na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov.“

18 Článok 55 nariadenia 2016/679 s názvom „Príslušnosť“, ktorý sa nachádza v kapitole VI tohto nariadenia, nazvanej „Nezávislé dozorné orgány“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Každý dozorný orgán je príslušný plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením na území vlastného členského štátu.“

19 Článok 56 uvedeného nariadenia, nazvaný „Príslušnosť hlavného dozorného orgánu“, stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 55, dozorný orgán hlavnej prevádzkarne alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa je príslušný konať ako vedúci dozorný orgán pre cezhraničné spracúvanie vykonávané zo strany tohto prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súlade s postupom stanoveným v článku 60.

2. Odchylné od odseku 1 je každý dozorný orgán príslušný zaoberať sa jemu podanou sťažnosťou alebo prípadným porušením tohto nariadenia, ak sa skutková podstata týka iba prevádzkarne v jeho členskom štáte alebo podstatne ovplyvňuje dotknuté osoby iba v jeho členskom štáte.

3. V prípadoch uvedených v odseku 2 tohto článku dozorný orgán o tejto otázke bezodkladne informuje vedúci dozorný orgán. Vedúci dozorný orgán rozhodne v lehote troch týždňov odvtedy, ako bol informovaný, či sa bude alebo nebude prípadom zaoberať v súlade s postupom stanoveným v článku 60, pričom zohľadní, či prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ má alebo nemá prevádzkareň v členskom štáte dozorného orgánu, ktorý ho informoval.

4. Ak vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom bude zaoberať, uplatňuje sa postup stanovený v článku 60. Dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán, môže vedúcemu dozornému orgánu predložiť návrh rozhodnutia. Vedúci dozorný orgán uvedený návrh rozhodnutia v čo najväčšej miere zohľadní pri vypracúvaní návrhu rozhodnutia uvedeného v článku 60 ods. 3.

5. Ak vedúci dozorný orgán rozhodne, že sa prípadom nebude zaoberať, v súlade s článkami 61 a 62 sa prípadom bude zaoberať dozorný orgán, ktorý informoval vedúci dozorný orgán.

6. Vedúci dozorný orgán je jediným partnerom prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súvislosti s cezhraničným spracúvaním vykonávaným týmto prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom.“

20 Článok 58 toho istého nariadenia s názvom „Právomoci“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Každý dozorný orgán má všetky tieto nápravné právomoci:

...

g) nariadiť... vymazanie osobných údajov... podľa článkov... 17...;

...

i) uložiť v závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu správnu pokutu..., a to popri opatreniach uvedených v tomto odseku alebo namiesto nich“.

21 V kapitole VII nariadenia 2016/679 s názvom „Spolupráca a konzistentnosť“ oddiel I s názvom „Spolupráca“ obsahuje články 60 až 62 tohto nariadenia. Tento článok 60, nazvaný „Spolupráca medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi“, stanovuje:

„1. Vedúci dozorný orgán spolupracuje s inými dotknutými dozornými orgánmi v súlade s týmto článkom a s cieľom dosiahnuť konsenzus. Vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány si navzájom vymieňajú všetky relevantné informácie.

2. Vedúci dozorný orgán môže kedykoľvek požiadať iné dotknuté dozorné orgány, aby mu poskytli vzájomnú pomoc podľa článku 61, a môže uskutočniť spoločné operácie podľa článku 62, najmä na účely vykonania vyšetrovania alebo monitorovania vykonávania opatrenia, ktoré sa týka prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa usadeného v inom členskom štáte.

3. Vedúci dozorný orgán bezodkladne oznámi relevantné informácie týkajúce sa veci iným dotknutým dozorným orgánom. Bezodkladne predloží iným dotknutým dozorným orgánom návrh rozhodnutia, aby sa k nemu vyjadrili a aby sa náležite zohľadnili ich stanoviská.

4. Ak ktorýkoľvek z iných dotknutých dozorných orgánov podá v lehote štyroch týždňov odo dňa, kedy bol v súlade s odsekom 3 tohto článku konzultovaný, relevantnú a odôvodnenú námietku k návrhu rozhodnutia, vedúci dozorný orgán, ak s relevantnou a odôvodnenou námietkou nesúhlasí alebo sa domnieva, že námietka je nerelevantná alebo neodôvodnená, predloží záležitosť mechanizmu konzistentnosti uvedenému v článku 63.

5. Ak má vedúci dozorný orgán v úmysle podanej relevantnej a odôvodnenej námietke vyhovieť, predloží iným dotknutým dozorným orgánom revidovaný návrh rozhodnutia na účely vyjadrenia stanoviska. Tento revidovaný návrh rozhodnutia podlieha postupu uvedenému v odseku 4 v lehote dvoch týždňov.

6. Ak voči návrhu rozhodnutia, ktorý predložil vedúci dozorný orgán, nenamietal v lehote uvedenej v odsekoch 4 a 5 žiadny z iných dotknutých dozorných orgánov, platí, že vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány s týmto návrhom rozhodnutia súhlasia a tento návrh rozhodnutia sa pre ne stáva záväzným.

7. Vedúci dozorný orgán rozhodnutie prijme a oznámi ho hlavnej prevádzkarni alebo jedinej prevádzkarni prevádzkovateľa, prípadne sprostredkovateľa, a o danom rozhodnutí vrátane zhrnutia relevantných faktov a dôvodov informuje iné dotknuté dozorné orgány a výbor. Dozorný orgán, na ktorom sa sťažnosť podala, informuje sťažovateľa o rozhodnutí.

8. Odchylne od odseku 7, ak sa sťažnosť odmietne alebo sa jej nevyhovie, dozorný orgán, na ktorom sa sťažnosť podala, prijme rozhodnutie, oznámi ho sťažovateľovi a informuje prevádzkovateľa.

9. Ak sa vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány dohodnú na tom, že sa časti sťažnosti odmietnu alebo sa im nevyhovie a v súvislosti s inými časťami sťažnosti sa bude konať, pre každú z týchto častí danej veci sa prijme samostatné rozhodnutie. ...

10. Po tom, ako im je oznámené rozhodnutie vedúceho dozorného orgánu podľa odsekov 7 a 9, prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie súladu s rozhodnutím, pokiaľ ide o spracovateľské činnosti v súvislosti so všetkými svojimi prevádzkarňami v Únii. Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ oznámia opatrenia prijaté na dodržanie rozhodnutia vedúceho dozornému orgánu, ktorý o tom informuje iné dotknuté dozorné orgány.

11. Ak má dotknutý dozorný orgán vo výnimočných prípadoch dôvody domnievať sa, že je naliehavo potrebné konať v záujme ochrany záujmov dotknutých osôb, uplatňuje sa postup pre naliehavé prípady uvedený v článku 66.

...“

22 Článok 61 uvedeného nariadenia, nazvaný „Vzájomná pomoc“, vo svojom odseku 1 uvádza:

„Dozorné orgány si navzájom poskytujú relevantné informácie a pomoc v záujme konzistentného vykonávania a uplatňovania tohto nariadenia a prijímajú opatrenia na účinnú vzájomnú spoluprácu. Vzájomná pomoc sa týka najmä žiadostí o informácie a opatrení v oblasti dozoru, ako sú napríklad žiadosti o predchádzajúce povolenie a konzultácie, kontroly a vyšetrovania.“

23 Článok 62 toho istého nariadenia, nazvaný „Spoločné operácie dozorných orgánov“, stanovuje:

„1. Dozorné orgány podľa potreby vykonávajú spoločné operácie vrátane spoločných vyšetrovaní a spoločných opatrení v oblasti presadzovania, do ktorých sú zapojení členovia alebo personál dozorných orgánov iných členských štátov.

2. Ak má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prevádzkarne vo viacerých členských štátoch alebo keď je pravdepodobné, že spracovateľské operácie budú mať podstatný vplyv na významný počet dotknutých osôb vo viac ako jednom členskom štáte, dozorný orgán každého z týchto členských štátov má právo podieľať sa na spoločných operáciách. ...“

24 Oddiel 2, nazvaný „Konzistentnosť“, nachádzajúci sa v kapitole VII nariadenia 2016/679, obsahuje články 63 až 67 tohto nariadenia. Tento článok 63, nazvaný „Mechanizmus konzistentnosti“, znie:

„S cieľom prispievať ku konzistentnému uplatňovaniu tohto nariadenia v celej Únii dozorné orgány spolupracujú navzájom a v relevantných prípadoch s Komisiou prostredníctvom mechanizmu konzistentnosti, ako sa stanovuje v tomto oddiele.“

25 Článok 65 uvedeného nariadenia s názvom „Riešenie sporov výborom“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„S cieľom zabezpečiť správne a jednotné uplatňovanie tohto nariadenia v jednotlivých prípadoch prijme výbor záväzné rozhodnutie v týchto prípadoch:

a) ak v prípade uvedenom v článku 60 ods. 4 dotknutý dozorný orgán vzniesol relevantnú a odôvodnenú námietku voči návrhu rozhodnutia vedúceho dozorného orgánu a vedúci dozorného orgán nezohľadnil námietku alebo zamietol takúto námietku ako irelevantnú alebo neodôvodnenú. Toto záväzné rozhodnutie sa týka všetkých záležitostí, ktoré sú predmetom relevantnej a odôvodnenej námietky, najmä pokiaľ ide o to, či došlo k porušeniu tohto nariadenia;

b) ak existujú protichodné názory na to, ktorý z dotknutých dozorných orgánov je príslušný pre hlavnú prevádzkarň;

...“

26 Článok 66 toho istého nariadenia, nazvaný „Postup pre naliehavé prípady“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Za výnimočných okolností, keď sa dotknutý dozorný orgán domnieva, že je naliehavo potrebné konať s cieľom chrániť práva a slobody dotknutých osôb, môže odchyľne od mechanizmu konzistentnosti uvedeného v článkoch 63, 64 a 65 alebo postupu uvedeného v článku 60 bezodkladne prijať predbežné opatrenia, ktoré majú mať právne účinky na jeho území a určenú dobu platnosti, ktorá nepresahuje tri mesiace. Dozorný orgán bezodkladne oznámi tieto opatrenia a dôvody ich prijatia iným dotknutým dozorným orgánom, výboru a Komisii.“

27 Článok 85 nariadenia 2016/679 s názvom „Spracúvanie a sloboda prejavu a právo na informácie“ stanovuje:

„1. Členské štáty právnymi prepismi zosúladiť právo na ochranu osobných údajov podľa tohto nariadenia s právom na slobodu prejavu a právom na informácie vrátane spracúvania na žurnalistické účely a na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby.

2. Pokiaľ ide o spracúvanie vykonávané na žurnalistické účely alebo na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby, členské štáty stanovujú výnimky alebo odchýlky z kapitoly II (zásady), kapitoly III (práva dotknutej osoby), kapitoly IV (prevádzkovateľ a sprostredkovateľ),

kapitoly V (prenos osobných údajov do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám), kapitoly VI (nezávislé dozorné orgány), kapitoly VII (spolupráca a konzistentnosť) a kapitoly IX (osobitné situácie spracúvania údajov), ak sú potrebné na zosúladienie práva na ochranu osobných údajov so slobodou prejavu a právom na informácie.

...“

Francúzske právo

- 28 Vykonávanie smernice 95/46 vo francúzskom práve je zabezpečené prostredníctvom loi n° 78-17, du 6 janvier 1978, relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés (zákon č. 78-17 zo 6. januára 1978 o informačných technológiách, informačných systémoch a slobodách, ďalej len „zákon zo 6. januára 1978“).
- 29 Článok 45 tohto zákona spresňuje, že ak prevádzkovateľ spracúvania nedodržiava povinnosti vyplývajúce z uvedeného zákona, predseda CNIL ho môže vyzvať, aby skončil zistené porušenie v lehote, ktorú stanoví. Ak prevádzkovateľ nevyhoví výzve, ktorá mu bola zaslaná, užší výbor CNIL môže po vykonaní kontradiktórneho konania rozhodnúť, okrem iného aj o peňažnej sankcii.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 30 Rozhodnutím z 21. mája 2015 predsedníčka CNIL vyhovelá žiadosti jednej fyzickej osoby o odstránenie odkazov vedúcich na webové stránky zo zoznamu výsledkov zobrazeným v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania jej mena, a vyzvala Google LLC, aby toto odstránenie vykonala na všetkých koncovkách doménového mena svojho vyhľadávača.
- 31 Google odmietla vyhovieť tejto výzve a obmedzila sa na odstránenie predmetných odkazov iba z výsledkov zobrazených po vyhľadávaniach uskutočnených vo verziách svojho vyhľadávača zodpovedajúcich koncovkám doménových mien v členských štátoch.
- 32 Navyše CNIL považovala za nedostatočný doplňujúci návrh na tzv. „geoblokáciu“, ktorý Google predložila po uplynutí lehoty na vykonanie výzvy a ktorý spočíval v odstránení možnosti prístupu k sporným výsledkom zobrazeným v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena dotknutej osoby z IP adresy (adresa internetového protokolu), o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v štáte jej bydliska, a to bez ohľadu na koncovku doménového mena verzie vyhľadávača použitého používateľom internetu.
- 33 CNIL konštatovala, že Google nevyhovela uvedenej výzve v stanovenej lehote a v nadväznosti na to rozhodnutím z 10. marca 2016 uložila tejto spoločnosti zverejnenú sankciu vo výške 100 000 eur.
- 34 Žalobou podanou na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) sa Google domáha zrušenia tohto rozhodnutia.
- 35 Conseil d'État (Štátna rada) konštatovala, že na spracúvanie osobných údajov vykonávané vyhľadávačom poskytovaným spoločnosťou Google sa vzhľadom na činnosť podpory a predaja reklamného priestoru, ktorý vo Francúzsku vykonáva jej dcérska spoločnosť Google France, vzťahuje pôsobnosť zákona zo 6. januára 1978.
- 36 Conseil d'État (Štátna rada) ďalej uviedla, že vyhľadávač prevádzkovaný spoločnosťou Google existuje v rôznych verziách názvov domény s rôznymi geografickými koncovkami, a to s cieľom prispôsobiť zobrazované výsledky predovšetkým jazykovým osobitostiam rôznych štátov, v ktorých táto spoločnosť vykonáva svoju činnosť. Ak sa vyhľadávanie uskutočňuje zo stránky „google.com“, Google v zásade

automaticky presmeruje toto vyhľadávanie na názov domény zodpovedajúci štátu, z ktorej sa toto vyhľadávanie považuje za uskutočnené v dôsledku identifikácie IP adresy používateľa internetu. Používateľ internetu však môže nezávisle od miesta, kde sa nachádza, uskutočniť vyhľadávanie aj na ostatných názvoch domény vyhľadávača. Okrem toho, hoci sa výsledky môžu líšiť v závislosti od názvu domény, z ktorej sa uvedené vyhľadávanie vo vyhľadávacom uskutočňuje, je nesporné, že odkazy zobrazené vo výsledkoch vyhľadávania pochádzajú zo spoločnej databázy a spoločného indexovania.

- 37 Conseil d'État (Štátna rada) sa domnieva, že vzhľadom jednak na skutočnosť, že na území Francúzska sú prístupné všetky názvy domény vyhľadávača spoločnosti Google, a jednak na možnosti prechádzania medzi týmito rôznymi názvami domén, ktorého príkladom je najmä automatické presmerovanie a prítomnosť cookies na iných koncovkách vyhľadávača, než je koncovka, na ktorej sa cookies pôvodne uložili, tento vyhľadávač, s ohľadom na ktorý bolo navyše podané len jedno spoločné vyhlásenie na CNIL, sa má považovať za vyhľadávač vykonávajúci jednotné spracúvanie osobných údajov na účely uplatnenia zákona zo 6. januára 1978. Z toho vyplýva, že spracovanie osobných údajov vyhľadávateľom poskytovaným spoločnosťou Google sa vykonáva v rámci jedného zo zariadení tejto spoločnosti, a to v spoločnosti Google France, ktorá má sídlo na území Francúzska a na ktorú sa z tohto dôvodu vzťahuje zákon zo 6. januára 1978.
- 38 Google pred Conseil d'État (Štátna rada) tvrdí, že sporná sankcia vychádza z nesprávneho výkladu ustanovení zákona zo 6. januára 1978, ktorými sa preberá článok 12 písm. b) a článok 14 prvý odsek písm. a) smernice 95/46, na základe ktorých Súdny dvor vo svojom rozsudku z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317), uznal „právo na odstránenie odkazov“. Google tvrdí, že toto právo nevyhnutne neznamena, že sporné odkazy budú odstránené bez geografického obmedzenia na všetkých názvoch domény jej vyhľadávača. Okrem toho CNIL týmto výkladom porušila zásady zdvorilosti a nezasahovania uznané medzinárodným právom verejným a neprímerane zasiahla do slobody prejavu, práva na informácie, ako aj slobôd komunikácie a tlače, ktoré zaručuje predovšetkým článok 11 Charty.
- 39 Keďže Conseil d'État (Štátna rada) konštatovala, že táto argumentácia vyvoláva viacero závažných ťažkostí týkajúcich sa výkladu smernice 95/46, rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

1. Má sa „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho rozsudku z 13. mája 2014 [Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317)] na základe ustanovení článku 12 písm. b) a článku 14 [prvého odseku] písm. a) smernice [95/46], vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, vykonať toto odstránenie na všetkých názvoch domény svojho vyhľadávača tak, aby sa sporné odkazy už viac nezobrazovali bez ohľadu na miesto, z ktorého sa vyhľadávanie na základe zadania mena žiadateľa uskutočňuje, vrátane miesta mimo územnej pôsobnosti smernice [95/46]?
2. V prípade zápornej odpovede na túto prvú otázku, má sa „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača je povinný v prípade, keď vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, odstrániť sporné odkazy z výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena žiadateľa iba na názve domény zodpovedajúcom štátu, v ktorom sa žiadosť považuje za podanú, alebo všeobecnejšie na názvoch domény vyhľadávača, ktoré zodpovedajú národným koncovkám tohto vyhľadávača pre všetky členské štáty...?
3. Navyše má sa popri povinnosti uvedenej [v druhej otázke] „právo na odstránenie odkazov“ tak, ako bolo zakotvené [Súdnym dvorom] v jeho už citovanom rozsudku, vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ vyhľadávača, ktorý vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov, je povinný prostredníctvom technológie nazývanej „geoblokácia“ odstrániť sporné výsledky vyhľadávania uskutočneného na základe zadania mena osoby, ktorá má „právo na odstránenie odkazov“, z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v štáte jej bydliska, alebo dokonca všeobecnejšie

z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v jednom z členských štátov, na ktoré sa vzťahuje smernica [95/46], a to bez ohľadu na názov domény použitý používateľom internetu, ktorý uskutočňuje vyhľadávanie?“

O prejudiciálnych otázkach

- 40 Spor vo veci samej má svoj pôvod v spore medzi spoločnosťou Google a komisiou CNIL týkajúceho sa otázky, akým spôsobom musí poskytovateľ vyhľadávača, ak zistí, že dotknutá osoba má právo na to, aby jeden alebo viacero odkazov na webové stránky, na ktorých sú uvedené osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, boli vymazané zo zoznamu výsledkov, ktorý sa zobrazí v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe jej mena, vykonať toto právo na odstránenie odkazov. Hoci ku dňu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania bola uplatniteľná smernica 95/46, táto smernica bola zrušená s účinnosťou od 25. mája 2018, t. j. od dátumu, od ktorého sa uplatňuje nariadenie 2016/679.
- 41 Súdny dvor preskúma položené otázky tak z hľadiska tejto smernice, ako aj z hľadiska tohto nariadenia, aby sa zabezpečilo, že jeho odpovede budú v každom prípade užitočné pre vnútroštátny súd.
- 42 Počas konania pred Súdnym dvorom Google uviedla, že po podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania zaviedla nový spôsob prezentácie národných verzií svojho vyhľadávača, v rámci ktorého názov domény zadaný používateľom internetu už neurčuje národnú verziu vyhľadávača, ku ktorej sa používateľ pripája. Používateľ internetu je teda automaticky presmerovaný na národnú verziu vyhľadávača spoločnosti Google, ktorá zodpovedá miestu, o ktorom sa predpokladá, že z neho vykonáva vyhľadávanie, a výsledky tohto vyhľadávania sa zobrazia na základe tohto miesta, ktoré Google určuje pomocou procesu geolokalizácie.
- 43 Za týchto podmienok sa majú položené otázky chápať tak, že treba spoločne preskúmať, či sa článok 12 písm. b) a článok 14 prvý odsek písm. a) smernice 95/46, ako aj článok 17 ods. 1 nariadenia 2016/679 majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ poskytovateľ vyhľadávača vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov na základe týchto ustanovení, je povinný urobiť toto odstránenie vo všetkých verziách svojho vyhľadávača, alebo naopak, či je povinný uskutočniť toto odstránenie iba vo verziách tohto vyhľadávača zodpovedajúcich všetkým členským štátom, alebo prípadne len vo verzii zodpovedajúcej členskému štátu, v ktorom žiadosť o odstránenie odkazov bola podaná, prípadne v kombinácii použiť techniku tzv. „geoblokácie“ s cieľom zaručiť, že používateľ internetu nebude môcť, bez ohľadu na to, akú národnú verziu vyhľadávača používa, mať v rámci vyhľadávania uskutočneného z IP adresy, o ktorej sa predpokladá, že je umiestnená v členskom štáte bydliska nositeľa práva na odstránenie odkazov, alebo všeobecnejšie v niektorom členskom štáte, prístup k odkazom, ktorých sa právo na odstránenie odkazov týka.
- 44 Na úvod treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že článok 12 písm. b) a článok 14 prvý odsek písm. a) smernice 95/46 sa majú vykladať v tom zmysle, že na účely dodržania práv stanovených v týchto ustanoveniach a pokiaľ sú podmienky nimi stanovené skutočne splnené, je poskytovateľ vyhľadávača povinný odstrániť zo zoznamu výsledkov, ktoré sa zobrazia v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena určitej osoby, odkazy na webové stránky uverejnené tretími osobami, ktoré obsahujú informácie týkajúce sa uvedenej osoby, a to aj za predpokladu, že toto meno a tieto informácie nie sú ešte predtým alebo súčasne vymazané z týchto webových stránok, a to prípadne aj vtedy, ak je ich uverejnenie na uvedených stránkach ako také v súlade s právnymi predpismi (rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 88).
- 45 Súdny dvor okrem toho spresnil, že v rámci posúdenia podmienok uplatnenia týchto istých ustanovení treba najmä preskúmať, či má dotknutá osoba právo na to, aby predmetná informácia týkajúca sa jej osoby už nebola v súčasnosti prepojená s jej menom prostredníctvom zoznamu výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania jej mena, pričom však predpokladom konštatovania existencie takéhoto práva nie je to, aby zahrnutie dotknutej informácie do zoznamu

výsledkov spôsobovalo tejto dotknutej osobe ujmu. Keďže dotknutá osoba môže vzhľadom na svoje základné práva podľa článkov 7 a 8 Charty žiadať, aby sporná informácia už nebola sprístupnená širokej verejnosti prostredníctvom jej zahrnutia na takýto zoznam výsledkov, tieto práva v zásade prevažujú nielen nad hospodárskym záujmom poskytovateľa vyhľadávača, ale aj nad záujmom verejnosti na prístupe k uvedenej informácii v rámci vyhľadávania týkajúceho sa mena tejto osoby. To však neplatí v prípade, ak sa z osobitných dôvodov, akým je úloha uvedenej osoby vo verejnom živote, zistí, že zásah do jej základných práv je odôvodnený prevažujúcim záujmom uvedenej verejnosti na prístupe k predmetnej informácii prostredníctvom takéhoto zahrnutia (rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 99).

- 46 V rámci nariadenia 2016/679 má toto právo na odstránenie odkazov dotknutej osoby svoj základ v článku 17 tohto nariadenia, ktorý konkrétne upravuje „právo na vymazanie“, nazvané v nadpise tohto článku aj „právo na zabudnutie“.
- 47 V súlade s článkom 17 ods. 1 nariadenia 2016/679 má dotknutá osoba tiež právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a prevádzkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu tieto vymazať, ak je splnený niektorý z dôvodov vymenovaných v tomto ustanovení. Článok 17 ods. 3 tohto nariadenia spresňuje, že uvedený článok 17 ods. 1 sa neuplatní, pokiaľ je dotknuté spracúvanie potrebné na niektorý z dôvodov vymenovaných v uvedenom odseku 3. V súlade s článkom 17 ods. 3 písm. a) uvedeného nariadenia uvedené dôvody zahŕňajú najmä uplatnenie práva týkajúceho sa najmä slobody prejavu a práva na informácie používateľov internetu.
- 48 Z článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 95/46 a článku 3 ods. 1 nariadenia 2016/679 vyplýva, že tak táto smernica, ako aj toto nariadenie umožňujú dotknutým osobám uplatniť svoje právo na odstránenie odkazov voči poskytovateľovi vyhľadávača, ktorý má jednu alebo viaceré prevádzkarne na území Únie, v rámci činností, ktorými vykonáva spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa týchto osôb, a to nezávisle od toho, či k tomuto spracúvaniu dochádza alebo nedochádza v Únii.
- 49 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že spracúvanie osobných údajov sa uskutočňuje v rámci činností prevádzkarne prevádzkovateľa tohto spracúvania osobných údajov na území určitého členského štátu, pokiaľ poskytovateľ vyhľadávača založí v členskom štáte pobočku alebo dcérsku spoločnosť určenú na zabezpečovanie podpory a predaja reklamného priestoru ponúkaného týmto vyhľadávateľom, ktorá zameriava svoju činnosť na obyvateľov tohto členského štátu (rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 60).
- 50 Za týchto okolností sú totiž činnosti poskytovateľa vyhľadávača a činnosti jeho prevádzkarne nachádzajúcej sa v Únii neoddeliteľne spojené, keďže činnosti týkajúce sa reklamného priestoru predstavujú prostriedok, v dôsledku ktorého sa dotknutý vyhľadávač stáva hospodársky výnosný, pričom tento vyhľadávač je súčasne prostriedkom, ktorý umožňuje vykonanie týchto činností, keďže zobrazenie výsledkov je sprevádzané na tej istej stránke zobrazením reklám súvisiacich s vyhľadávanými pojmami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, body 56 a 57).
- 51 Za týchto podmienok okolností, že tento vyhľadávač je prevádzkovaný spoločnosťou z tretieho štátu, nemôže mať za následok, že by spracúvanie osobných údajov uskutočňované pre potreby fungovania uvedeného vyhľadávača v rámci reklamnej a obchodnej činnosti prevádzkarne prevádzkovateľa tohto spracúvania na území členského štátu bolo vyňaté z povinností a záruk stanovených smernicou 95/46 a nariadením 2016/679 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 58).
- 52 V prejednávanej veci z údajov uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že jednak prevádzkareň, ktorú má Google na území Francúzska, vykonáva najmä obchodné a reklamné činnosti, ktoré sú neoddeliteľne spojené so spracúvaním osobných údajov uskutočneným pre potreby

fungovania dotknutého vyhľadávača, a jednak, že na tento vyhľadávač treba, najmä vzhľadom na možnosti prechádzania medzi jeho rôznymi národnými verziami, nahliadať tak, že uskutočňuje jednotné spracúvanie osobných údajov. Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa domnieva, že za týchto okolností sa uvedené spracúvanie vykonáva v rámci prevádzkarne spoločnosti Google, ktorá sa nachádza na francúzskom území. Je preto zrejmé, že takáto situácia patrí do územnej pôsobnosti smernice 95/46 a nariadenia 2016/679.

- 53 Svojimi prejudiciálnymi otázkami sa vnútroštátny súd snaží zistiť územnú pôsobnosť, ktorú treba v takejto situácii priznať právu na odstránenie odkazov.
- 54 V tejto súvislosti z odôvodnenia 10 smernice 95/46 a z odôvodnení 10, 11 a 13 nariadenia 2016/679, ktoré bolo prijaté na základe článku 16 ZFEÚ, vyplýva, že cieľom tejto smernice a tohto nariadenia je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany osobných údajov v celej Únii.
- 55 Isteže, odstránenie odkazov vo všetkých verziách vyhľadávača by mohlo splniť tento cieľ v celom rozsahu.
- 56 Internet je totiž celosvetovou sieťou bez hraníc a vyhľadávače dávajú všadeprítomnú povahu informáciám a odkazom obsiahnutých v zozname výsledkov zobrazených v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena určitej fyzickej osoby (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. mája 2014, *Google Spain a Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 80, ako aj zo 17. októbra 2017, *Bolagsupplysningen a Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 48).
- 57 V globalizovanom svete prístup používateľov internetu, najmä tých, ktorí sa nachádzajú mimo Únie, k odkazom na informácie o osobe, ktorej centrum záujmov sa nachádza v Únii, tak môže mať pre ňu bezprostredné a podstatné účinky v rámci samotnej Únie.
- 58 Takéto úvahy môžu odôvodniť existenciu právomoci normotvorcu Únie stanoviť povinnosť poskytovateľa vyhľadávača, aby v prípade, keď vyhovie žiadosti takej osoby o odstránenie odkazov, odstránil odkazy vo všetkých verziách svojho vyhľadávača.
- 59 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že mnohé tretie štáty nepoznajú právo na odstránenie odkazov alebo majú iný prístup k tomuto právu.
- 60 Okrem toho právo na ochranu osobných údajov nie je absolútne právo, ale musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho funkcii v spoločnosti a musí byť vyvážené s ostatnými základnými právami, a to v súlade so zásadou proporcionality [pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2010, *Volker und Markus Schecke a Eifert*, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 48, ako aj stanovisko 1/15 (Dohoda PNR medzi EÚ a Kanadou) z 26. júla 2017, EU:C:2017:592, bod 136]. K tomu sa pridáva skutočnosť, že rovnováha medzi právom na rešpektovanie súkromného života a ochranou osobných údajov na jednej strane a právom na informácie používateľov internetu na druhej strane sa môžu vo svete značne líšiť.
- 61 Hoci normotvorca Únie v článku 17 ods. 3 písm. a) nariadenia 2016/679 vykonal takéto vyváženie medzi týmto právom a touto slobodou, pokiaľ ide o Úniu [pozri v tomto zmysle rozsudok z dnešného dňa, *GC a i.* (Odstránenie odkazov z citlivých údajov), C-136/17, bod 59], je nutné konštatovať, že dodnes nevykonal také vyváženie, pokiaľ ide o rozsah práva na odstránenia odkazov mimo Únie.
- 62 Konkrétne zo znenia článku 12 písm. b) a článku 14 prvého odseku písm. a) smernice 95/46 alebo článku 17 nariadenia 2016/679 nijako nevyplýva, že by normotvorca Únie na účely zabezpečenia dosiahnutia cieľa uvedeného v bode 54 tohto rozsudku rozhodol, že právam zakotveným v týchto ustanoveniach prizná pôsobnosť, ktorá by prekračovala územie členských štátov, a že mal v úmysle uložiť subjektu, ktorý tak ako Google spadá do pôsobnosti tejto smernice alebo tohto nariadenia, povinnosť odstrániť odkazy, ktorá by sa vzťahovala aj na národné verzie jeho vyhľadávača, ktoré nezodpovedajú členským štátom.

- 63 Okrem toho, zatiaľ čo nariadenie 2016/679 poskytuje vo svojich článkoch 56 a 60 až 66 dozorným orgánom členských štátov nástroje a mechanizmy, ktoré im umožňujú prípadne spolupracovať na účely dosiahnutia spoločného rozhodnutia založeného na vyvážení práva dotknutej osoby na rešpektovanie jej súkromného života a ochrany osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, so záujmom verejnosti pochádzajúcej z rôznych členských štátov na prístupe k informáciám, treba konštatovať, že právo Únie v súčasnosti nestanovuje takéto nástroje a mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o rozsah práva na odstránenia odkazov mimo Únie.
- 64 Z toho vyplýva, že v súčasnosti neexistuje pre poskytovateľa vyhľadávača, ktorý vyhovie žiadosti dotknutej osoby o odstránenie odkazov, a to prípadne po príkaze zo strany dozorného alebo súdneho orgánu členského štátu, povinnosť vyplývajúca z práva Únie vykonať také odstránenie vo všetkých verziách jeho vyhľadávača.
- 65 Vzhľadom na všetky tieto úvahy poskytovateľ vyhľadávača nemôže byť podľa článku 12 písm. b) a článku 14 prvého odseku písm. a) smernice 95/46, ako aj článku 17 ods. 1 nariadenia 2016/679 povinný vykonať odstránenie odkazov vo všetkých verziách svojho vyhľadávača.
- 66 Pokiaľ ide o otázku, či sa také odstránenie odkazov musí vykonať vo verziách vyhľadávača, ktoré zodpovedajú členským štátom, alebo len v jednej verzii tohto vyhľadávača zodpovedajúcej členskému štátu, v ktorom má osoba s nárokom na odstránenie odkazov bydlisko, najmä zo skutočnosti, že normotvorca Únie sa v súčasnosti už rozhodol stanoviť pravidlá v oblasti ochrany údajov prostredníctvom nariadenia, ktoré sa priamo uplatňuje vo všetkých členských štátoch, a to, ako sa zdôrazňuje v odôvodnení 10 nariadenia 2016/679, s cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany v celej Únii a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci Únie, vyplýva, že dotknuté odstránenie odkazov by sa v zásade malo vykonať pre všetky členské štáty.
- 67 Treba však konštatovať, že záujem verejnosti na prístupe k informáciám sa dokonca aj v Únii môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, takže výsledok vyváženia, ktorý treba vykonať medzi týmto záujmom na jednej strane a právami na ochranu súkromia a na ochranu osobných údajov dotknutej osoby na strane druhej, nemusí byť nevyhnutne ten istý pre všetky členské štáty, a to tým skôr, že podľa článku 9 smernice 95/46 a článku 85 nariadenia 2016/679 prináleží členským štátom, aby najmä stanovili, a to výlučne na žurnalistické účely alebo účely umeleckého alebo literárneho vyjadrenia, výnimky a odchýlky nevyhnutné na zosúladenie týchto práv predovšetkým s právom na informácie.
- 68 Predovšetkým z článkov 56 a 60 nariadenia 2016/679 vyplýva, že pre cezhraničné spracúvanie v zmysle článku 4 bodu 23 tohto nariadenia a s výnimkou podľa tohto článku 56 ods. 2 jednotlivé dotknuté vnútroštátne dozorné orgány musia spolupracovať v súlade s postupom stanoveným v týchto ustanoveniach s cieľom dospieť ku konsenzu a k jedinému rozhodnutiu, ktorým sú všetky tieto orgány viazané, a súlad, s ktorým musí zabezpečiť prevádzkovateľ, pokiaľ ide o činnosti spracúvania údajov vo všetkých jeho prevádzkarniach v Únii. Okrem toho článok 61 ods. 1 nariadenia 2016/679 ukladá dozorným orgánom najmä povinnosť, aby si navzájom poskytovali relevantné informácie a pomoc v záujme konzistentného vykonávania a uplatňovania tohto nariadenia v celej Únii a článok 63 uvedeného nariadenia spresňuje, že práve v súlade s týmto cieľom sa upravuje mechanizmus konzistentnosti stanovený v článkoch 64 a 65 toho istého nariadenia. Napokon postup pre naliehavé prípady upravený v článku 66 nariadenia 2016/679 za výnimočných okolností umožňuje, keď sa dotknutý dozorný orgán domnieva, že je naliehavo potrebné konať s cieľom chrániť práva a slobody dotknutých osôb, bezodkladne prijať predbežné opatrenia, ktoré majú mať právne účinky na jeho území a určenú dobu platnosti nepresahujúcu tri mesiace.
- 69 Tento právny rámec teda poskytuje vnútroštátnym dozorným orgánom nástroje a mechanizmy potrebné na zosúladenie práv na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov dotknutej osoby so záujmom verejnosti z členských štátov v prístupe k predmetnej informácii, a teda na to, aby mohli prípadne prijať rozhodnutie o povinnosti odstrániť odkazy, ktoré by sa vzťahovalo na všetky vyhľadávania uskutočnené na základe mena tejto osoby uskutočnené z územia Únie.

- 70 Poskytovateľovi vyhľadávača navyše prináleží, aby v prípade potreby prijal dostatočne účinné opatrenia na zabezpečenie účinnej ochrany základných práv dotknutej osoby. Samotné tieto opatrenia musia spĺňať všetky zákonné požiadavky a ich účinkom musí byť zabrániť alebo prinajmenšom vážne odrádzať používateľov internetu v členských štátoch, aby mali prístup k predmetným odkazom pri vyhľadávaní uskutočnenom na základe mena tejto osoby (pozri analogicky rozsudky z 27. marca 2014, UPC Telekabel Wien, C-314/12, EU:C:2014:192, bod 62, a z 15. septembra 2016, Mc Fadden, C-484/14, EU:C:2016:689, bod 96).
- 71 Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či aj napriek nedávnym zmenám vyhľadávača spoločnosti Google, uvedeným v bode 42 tohto rozsudku, prijaté alebo navrhované opatrenia spĺňajú tieto požiadavky.
- 72 Napokon treba zdôrazniť, ako bolo uvedené v bode 64 tohto rozsudku, že právo Únie v súčasnosti síce neukladá, že právo na odstránenie odkazov, ktorému sa vyhovie, sa vzťahuje na všetky verzie predmetného vyhľadávača, no ani to nezakazuje. Dozorný orgán alebo súdny orgán členského štátu má teda naďalej právomoc vykonať s ohľadom na vnútroštátne štandardy ochrany základných práv (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 29, a z 26. februára 2013, Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, bod 60), vyváženie medzi jednak právom dotknutej osoby na rešpektovanie jej súkromného života a na ochranu osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a jednak právom na informácie, pričom na základe tohto vyváženia prípadne tieto orgány uložia poskytovateľovi vyhľadávača povinnosť odstrániť odkazy, ktorá sa vzťahuje na všetky verzie uvedeného vyhľadávača.
- 73 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 12 písm. b) a článok 14 prvý odsek písm. a) smernice 95/46, ako aj článok 17 ods. 1 nariadenia 2016/679 sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ poskytovateľ vyhľadávača vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov na základe týchto ustanovení, nie je povinný urobiť toto odstránenie vo všetkých verziách svojho vyhľadávača, ale len v jeho verziách zodpovedajúcich všetkým členským štátom, a to v prípade potreby v kombinácii s opatreniami, ktoré spĺňajú zákonné požiadavky a skutočne umožňujú zabrániť alebo prinajmenšom vážne odrádzať používateľov internetu, ktorí uskutočnia vyhľadávanie z jedného členského štátu na základe mena dotknutej osoby, aby v nadväznosti na toto vyhľadávanie mali na základe zoznamu výsledkov prístup k odkazom, ktoré boli predmetom uvedenej žiadosti.

O trovách

- 74 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 12 písm. b) a článok 14 prvý odsek písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/[ES] z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ako aj článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa majú vykladať v tom zmysle, že pokiaľ poskytovateľ vyhľadávača vyhovie žiadosti o odstránenie odkazov na základe týchto ustanovení, nie je povinný urobiť toto odstránenie vo všetkých verziách svojho vyhľadávača, ale len v jeho verziách zodpovedajúcich všetkým členským štátom, a to v prípade potreby v kombinácii s opatreniami, ktoré spĺňajú zákonné požiadavky a skutočne umožňujú zabrániť alebo prinajmenšom vážne odrádzať

používateľov internetu, ktorí uskutočnia vyhľadávanie z jedného členského štátu na základe mena dotknutej osoby, aby v nadväznosti na toto vyhľadávanie mali na základe zoznamu výsledkov prístup k odkazom, ktoré boli predmetom uvedenej žiadosti.

Podpisy